

Izhaja:
vsak ponedeljek in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt " 4 "
Za inozemstvo celo leto
25 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STA

Št. 63

V Gorici, v četrtek 14. avgusta 1924.

Leto VII.

ankirana pisma se
orejemajo. Oglasi
tunajo po dogovoru
plačajo v naprej.
izdaja konsorcij
RIŠKE STRAŽE
Zadružne tiskarne
v Gorici
Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Tečaj katoliškega dijaštva na Pečinah.

Slovenska dijaška zveza je sklicala katoliške dijake na verski in socialni tečaj, ki naj bi se vršil v dneh 12., 13. in 14. avgusta na Pečinah. Ves mesec so se naši dijaki pripravljali na te slovesne dni duhovnega prenovljenja. Katoliško dijaštvo je želelo v teh dneh poglobiti v sebi krščansko misel; na sporedu tečaja je bilo šest predavanj strogo verske vsebine, štiri predavanja o socialnih naukih krščanstva in dve predavanji o dijaški katoliški akciji. Istočasno bi se bil moral vršiti dekliski dijaški tečaj na Ponikvah.

V ponedeljek so se naši dijaki dvignili na pot iz vse Goriške, iz Tržaške krajine in celo hrvatska Istra je poslala močno zastopstvo. Nad 200 dijakov se je napotilo proti Pečinam. Toda že v Trstu in na drugih postajah so jih ustavljali varnostni organi in jih pozivljali, naj se vrnejo domov. Kaj se je zgodilo?

Prefekt je tečaj prepovedal.

V ponedeljek zvečer ob šestih bi bili morali vsi dijaki skupno vkorakati na Pečine. Zjutraj ob enajstih je prefektura vročila vodstvu tečaja sledeči dekret:

Prefekt Furlanske pokrajine

na podlagi čl. 3. Občinskega in deželnega zakona smatra, da ima tečaj ki ga je napovedala na Pečinah in Ponikvah »Dijaška zveza« značaj javne prireditve in da bi mogel povzročiti motenje javnega miru, ker si stavlja cilje, ki niso popolnoma kulturnega značaja. Zato

odreja:

Navedeni tečaj je iz razloga, da se ohrani javni red, prepovedan.

Oblastva Javne varnosti in kr. karabinerji imajo nalog izvesti ta ukaz.

Gorica, 11. avgusta 1924.

Prefekt: Nencetti.

Odlok je prišel kot strela z neba. V katoliški deželi prepoveduje pretekt verska predavanja, duši katoliško mladinsko gibanje! In s kakšnimi razlogi! Ker se boji za javni red, ker sumi, da gre za kakšne tajne namene! Gospodu prefektu so naši mladi dijaki dali molče sijajen odgovor, ko so stali zbrani ves čas v pravi vojaški disciplini in pokorščini.

Takoj opoldne so zastopniki Dijaške zveze posredovali pri obeh katoliških središčih v Gorici, proseč škofijsko vodstvo Italijanske katoliške akcije in osrednji odbor Prosvetne zveze za pomoč. Popoldne se je odpravljalo zastopstvo obeh Zvez v Vidnu, da intervenira pri prefektu. V Vidnu so izjavili, da prefekta ni doma. Pri goriškem podprefektu je posredoval posl. dr. Besednjak. Kom. Nicolotti je izjavil, da odloka ne more preklicati. Skliceval se je na poročilo o nekem lanskem dijaškem izletu na Nanos, kjer da je po njegovem zahtevi skupina slovenskih dijakov motila javni red. Tega izleta katoliško dijaštvo ni priredilo in se ni udeležilo; zato so te trditve g. podprefekta težka žalitev katoliškega dijaštva!

Na Pečinah.

S popoldanskimi vlaki so se naši dijaki pripeljali do Sv. Lucije. Z njimi je prišel iz Gorice vicekomisar kav. Marocco. Na Slapu je vicekomisarja sprejelo vodstvo tečaja in mu izjavilo, da se dijaki ne morejo vrniti še ta večer domov. V skupinah so udeleženci odšli na Pečine, kjer jim je vaška mladina priredila pristrčen sprejem. Veselo petje se je razlegalo po vasi, ko so prihajale druga za drugo skupine iz Idrije, Vipavske, iz Gor. V poznem večeru so prišla orožniška ojačenja iz Št. Viške gore in Grahovega. Dvanajst karabinirjev pod poveljstvom podkvestorja je skrbelo za javni red.

Tečajniki so se zbrali v lepo okrašeni veliki dvorani, kjer so razdeljevale večerjo vrle članice pečinskega prosvetnega društva. Vladalo je pogumno razpoloženje, pesem se je vrstila za pesmijo, v vseh očeh si videl goreti upanje: Morda pride še dovoljenje!

Točno ob 10. so odkorakali dijaki v skupinah na ležišča. Red je bil tako vzoren, da je policijski vicekomisar vzkliknil: Saj ste prav vojaško organizirani!

Slovesna manifestacija krščanske misli.

Za torej zjutraj je bila napovedana slovesna služba božja za dijake na Pečinah, za dijakinje na Ponikvah.

Vodstvo tečaja se je že v ponedeljek zvečer podalo h vicekomisarju in mu izjavilo: Tečaja ne bomo imeli, pač pa bomo imeli enodnevnih duhovnih vaj v cerkvi. Vicekomisar je izjavil, da je dobil odločen ukaz, razpustiti zborovalce in je duhovne vaje prepovedal.

V torej zjutraj je vicekomisar poklical k sebi voditelje tečaja in jim izjavil: Smete imeti tiho mašo. — Pridigo vam prepovedujem. Predsednik tečaja je zahteval od vicekomisarja, naj mu da pismen ukaz, da je pridiga prepovedana. Vicekomisar tega ni hotel storiti in je po dolgem prerekanju pridigo dovolil. Pomislite, pridigo je dovolil!

Ob devetih zjutraj so se zbrali dijaki v cerkvi. Vsa vas se je udeležila službe božje, prišli so tudi naši vrljantje iz Ponikev in Roč. Globoko ganotje je navdajalo srca vseh: glej, cerkev nam je zadnja uteha, sem v središče duhovnega življenja smo se zatekli, tu iz edinega vira črpajmo pogum, moč duši, plemenitost srcu!

Mogočno je prepeval dijaški zbor, iz srca vseh je vrela mladinska himna: »Marija, naše upanje!« Med sv. mašo je dr. Miroslav Brumat govoril o verskem življenju mladega dijaka. Govor, ki je trajal petdeset ure, je globoko ganil srca; pač se je prebujala v oni uri marsikatera mlada duša in se je dvignila k žmagovalcu na oltarju.

Po maši je predsednik tečaja pred cerkvijo prebral pozdrave, ki so jih poslali cerkveni vladike katoliške prosvetne organizacije. Viharno vzklikanje se je dvignilo, ko je predsednik prebral sledečo brzojavko:

Njegovi Svetosti Piju XI.

160 slovanskih katoliških dijakov Julijske krajine zbranih na Pečinah, da se poglobijo v nauk Kristusov, izražajo Najvišjemu Pastirju vesoljne Cerkve Matere vseh narodov sinovsko udanost. — *Predsedstvo.*

A Sua Santità Pio XI.

Riuniti in carita cristiana, 160 studenti cattolici slavi della Venezia Giulia convenuti a Pecine per approfondirsi nella dottrina di Cristo professano al Sommo Pastore della Chiesa universale Madre di tutti i popoli la loro filiale devozione. — *La Presidenza.*

Predsedstvo je odposlalo tudi sledečo brzojavko katoliški akciji v Rimu, s prošnjo, naj posreduje pri vladi, da oblastvo ne bo nikdar več tlačilo verske svobode katoličanov. Brzojavka slove:

Osrednji odbor Italijanske katoliške akcije

Rim.

160 katoliških slovanskih dijakov Julijske krajine združenih na versko-socialnem tečaju, ki ga je razpustil videmski prefekt — pošilja s slavo ovenčanemu vodniku katoliške akcije v Italiji bratske pozdrave proseč moralne pomoči v npramhi verske svobode. — *Predsedstvo.*

Alla Giunta Centrale dell'Azione Cattolica.

160 studenti cattolici slavi della Regione Giulia riuniti al corso di conferenze religiose e sociali sciolto per ordine del Prefetto di Udine inviano al glorioso caposaldo dell'Azione cattolica d'Italia fraterni saluti chiedendo aiuto morale nella difesa della libertà religiosa. — *La Presidenza.*

Pozdravne brzojavke so udeleženci odposlali tudi prevzvišenemu knezu in nadškofu goriškemu ter škofu tržaškemu.

S pristrčnimi besedami je predsednik zaključil in dal dijakom ukaz, da se po kosilu v skupinah podajo proti domu. Iz mladih prsi se je nato dvignila mogočna himna katoliške mladine:

Povsod Boga! Devica Marija, mi hočemo povsod Boga!

Bil je to pogumni klic mladosti, nove, žive, krščanske mladosti v naši domaćini.

Popoldne ob 1 in pol ni bilo niti enega dijaka več na Pečinah. Ob odhodu so jih dobri vaščani z žalostjo pozdravljali. Videli smo ljudi, ki so imeli ob slovesu solzne oči, tako težko jim je bilo. Dragi Pečani, vaše ljubezni in dobrote naše dijaštvo ne bo pozabilo!

Framasoni na delu.

Dobili smo od zanesljive strani migljaj, da videmska framasonska loža le težko gleda na gibanje katoliške mladine v Julijski krajini. Zdi se, da se ji je tudi zdaj posrečilo, kar je hotela. Prefektura je izdala prepo ved na podlagi krivih informacij. Kdo jih je dal? Ali je g. Pisenti res član framasonske lože? Ali g. prefekt ve, da je težko žalil verski čut cele plasti katoliških mladih intelektualcev? Mi mu kličemo v spomin člen II. Albertinske ustave, ki pravi, da je rimsko - katoliška vera državna vera!

Framasoni so tudi poskrbeli, da je italijanska javnost dobila popolnoma napačno sliko o katoliškem dijaškem gibanju. Tržaški »Piccolo« je prinesel o tečaju poročilo, polno sumničenj in obrekovanj; v njem imenoma denudira vrsto slovanskih duhovnikov. Videmski »Il Giornale di Friuli« je to poročilo ponatisnil. V rimskem framasonskem glasilu »Il Giornale d'Italia« je izšel obširen članek naperjen proti slovenski katoliški duhovščini. Sovražniki katoliške misli delajo po načrtu, z raznih točk, vztrajno, potihoma in pri tem nastopajo kot branilci državne misli. Nič čudnega, če državna oblastva podležejo temu peklenskemu vplivu!

„Duha ne bodo ubili, o bratje!“

Tako stoji zapisano v evangeliju. In s to mislijo se je 200 dijakov in dijakinj razšlo, in vsak je nesel s seboj novo iskro katoliške misli. Naj to mučno in žalostno oviranje verske svobode ne plaši naših mladih prijateljev. Le v viharjih zrastejo močna drevesa. Tako naj tudi iz tega zadušene tečaja švigne nov plamen dejavne, mogočne ljubezni do Boga, ki razveseljuje našo mladost!

Kaj se godi po svetu?

Kakor znano italijansko - jugoslovanska meja na vseh točkah še ni stalno določena. V svrhu končne razmejitve se je zbrala v ponedeljek dne 4. t. m. v Opatiji jugoslovanska in italijanska obmejna komisija, ki je zborovala do minule sobote. Italijanski komisiji je načeloval general Vacellulari, jugoslovanski pa polkovnik Draškič. Posvetovanja so imela deloma ugoden potek. Po teh sklepih pripade vrh Triglava Jugoslaviji. Meja gre tik pod vrhom. Pri Cerkniškem jezeru na Notranjskem je določena meja tako, da pripada celo jezero Jugoslaviji. Komisija se pa ni mogla zediniti glede meje pri Planini in Hotederšici. Jugoslovanska komisija je zahtevala naj teče meja po katrastralnih občinah, italijanska pa ni hotela na to pristati. O zadevi, ki je

političnega značaja, se bodo še vršila pogajanja med obema vladama.

Jutri, dne 15. t. m. se bo sestala v Rimu mešana jugoslovanska - italijanska komisija, ki naj končno uredi nekatere še ne izvedene podrobnosti iz pogodbe o Reki.

Radič se je vrnil.

Veliko pozornost je vzbudil v Jugoslaviji Radičev povratek. Posebno opozicionalni krogi Pašić - Pribečevići so stavili svoje najboljše karte na Radičevo republikansko in ekskluzivno poudarjenje hrvatstva. Upali so da bo zaupanje v Davidović - Koroščevo vladu omajano zlasti v srbskem ljudstvu in celo pri nekaterih pristajih SLS, češ, da se ti boje, da ne bi Radič razširil svojega delovanja i na obmejne slovnsko - hrvatske kraje v škodo Ljudski stranki. Opozicija

razširja vesti, da bo Radić najkasneje v treh dneh vrgel sedanjo vlado. Sedaj se je pa zvedelo, da je predsednik HSRS že dal svojim poslanecem točna navodila, da morajo glasovati za vladino deklaracijo, ker je ta vlada za skupno sožitje Slovencev, Srbov in Hrvatov in hoče uvesti v državo zakonitost, ki je že skoraj izginila pod prejšnjim režimom.

Vlada tudi nima nikakega povoda, da bi Radića sodnijsko preganjala, ker ni zagrešil nobenega čina, radi katerega bi bila naperjena proti njemu preiskava. Radić sam bi pa pokazal silno kratkovidnost, če bi ne sodeloval s sedanjo vlado, ker bi s tem lastni stranki zadal smrten udarec. V četrtek se je vršila seja Radićeve stranke, kjer se je proučevalo vprašanje strankinega pristopa k 3. internacionali in vprašanje odnosa do

sedanje vlade. Z Radićevim povratkom se torej ni nič spremenila politična situacija, ker se je sedanja vladna koalicija že pred svojim nastopom o vsem dogovorila z vodstvom Hrvatov.

Večina poslancev za sedanjo vlado.

Vsi upi opozicije, da se sedanja vlada ne bo mogla vzdržati, so se končnoveljavno izjalovili v sredo pri glasovanju za vladno deklaracijo. Kot smo že poročali se je v narodni skupščini 5 dni živahno razpravljalo za in proti vladi. Glasovanje, ki je izpadlo v prid vlade kaže sledeč izid: za vlado je glasovalo 169 poslancev; med temi tudi zemljoradniki, proti pa le 114 radikalov in samostojnih demokratov. Vlada spoznava in reda je torej od večine ljudskih zastopnikov priznana in ima za seboj trdno večino.

DNEVNE VESTI.

Smrtna kosa.

Umril je v Ljubljani 20 letni urednik »Slovenca« g. Mihael Moškerc. Pokojni je bil neumoren organizator, vzoren socialni delavec in spreten časnikar. Šel je za svojim učiteljem Krekom k Bogu po plačilo. Naj spava v miru!

† Učitelj Tone Mučič.

Zopet je kruta smrt posegla z vso brezobzirnostjo v vrste naših mladih razumnikov in pokosila enega najboljših. Umril je v cvetju let učitelj Tone Mučič. Rojen je bil 1898. v Št. Petru pri Gorici ter je obiskoval pred vojno gimnazijo v Gorici, l. 1920. pa tečaj učiteljskih pripravnikov, ki ga je vodil raniki Vlado Koršič. Nato je maturiral in bil imenovan učiteljem na Trzinu pri Gorici, kjer je služboval do zadnjih časov. Pred meseci je obolel in se zatekel v zagrebški sanatorij, kjer mu pa sušica ni prizanesla. Podlegel ji je 10. t. m. — Tone, daleč od nas si šel umret. Žalost je napolnila naše duše, ko je prispela k nam vest, da Te ni več med nami. Sladak Ti počitek in Tvoj spomin ostane trajno med nami. Prijatelji.

Kdaj se usmilite vdov, sirot in invalidov?

V Šturijah pri Ajdovščini živita dva invalida. Oba sta poročena, eden ima štiri, drugi pa dva otroka. Vsakemu manjka ena noga. Eden še nekoliko zasluži, ker se je v invalidski šoli izučil v poklicu, ki ga more vsaj do gotove meje izvrševati. Drugi pa je popolnoma nesposoben za vsako zaslužno delo in ni imel prilike, da bi se izšolal v enem ali drugem invalid-

skem poklicu. Napravila sta že vsak po 16 prošenj. Prvo prošnjo sta vložila že pred dvema letoma. Vsakih 5 ali 6 mesecev je invalidski urad zahteval sedaj ta, potem spet drugi dokument. Potrosila sta za zdravniške preglede in razne poti že precej denarja. Še prevez ne dobijo nikjer, tako da trpita vsled tega neznosne bolečine. Tu bi bilo hvaležno polje za goriškega podprefekta Nicolottija, pa vsi pozivi na njega nič ne izdajo. Skrajni čas je, da se usmilite stotin invalidov, vdov in sirot, ki ječijo in obupujejo v svojem trpljenju.

Razstava.

V Tridentu se bo od 20. do 30. septembra vršila razstava sadja in namiznega grozdja za celo državo.

Pomagajmo potrebnim!

Ce pride k tebi revež, mu vržeš v klobuk petvinarski novčič — in v svesti si, da si napravil delo usmiljenja. Dajaš, kolikor pač moreš. in kakor ti vest narekuje, a jaz mislim vsakokrat, ko vidim reveža, ki prosijači od hiše do hiše: smiliš se mi, ker si navezan, bogve iz katerega vzroka, na pomoč drugih, bogatejših, morda srečnejših — zato, brat, sestra — če imaš, pomagaj bratu, sestri!

Kdo pa misli na vse one reveže na duhu, ki potrebujejo moralne opore? Na tisoče jih tava po svetu, premnogi sedijo v zaporih. Zakaj tako? Ker ni ljudi, ki bi imeli usmiljenja s propalnicami! Ogibljejo se jih, kakor kužne bolezni, da ja ne pade senca na — čistost njih duše! — In vendar bi sedelo manj ljudi v zaporih, ako bi imeli pravočasno krepljene besede, moralne opore. Pomagajmo vsem,

ki so bolni na duši! Kakšno zadoščanje ako se jih vsaj nekaj poboljša in krene na pravo pot življenja.

Ali ni dobro, da prebirajo jetniki dobre, moralne knjige, da ne premisljujejo v zaporu na nadaljne naklepe in na trdo usodo? Dobra knjiga je pač najboljši svetovalec.

V ta namen zbira Bruno Piccoli, tobakarnar Via Cipressi 2, knjige, slovenske, italijanske in nemške vsebine. Kdor želi pomagati — ne zaničevanja — usmiljenja vrednim jetnikom, naj pošlje kakšno dobro knjigo na ta naslov.

Izpiti občinskih tajnikov.

Dne 1., 2. in 3. decembra 1924 se bodo vršili pismeni izpiti za dosego patenta občinskega tajnika v novih pokrajinah. Izpiti se bodo vršili v Trstu, Tridentu in v Pulju. Radovedni smo že danes, koliko Slovencev, Hrvatov in Nemcev bo napravilo te izpite. Radi bi videli, da nam ne bi bilo treba v tem slučaju doživeti razočaranja.

Za javno dobrodelnost.

S kr. odlokom od 28. junija 1924. št. 1001 se je povečal notranjemu ministertvu fond za javno dobrodelnost za 1 milijon lir. Čudna se nam zdi ta odredba, ko je nebroj sirot, vdov in invalidov, ki ne dobivajo kljub vsem prošnjam že več let niti tega, kar jim pritiče po pravici.

Dijaki!

V dneh 15., 16. in 17. avgusta se bo vršilo v Gorici II. zborovanje srednješolskega dijaštva v Italiji.

Pregledati moramo enoletno delovanje naših vrst in jih utrditi za nadaljne delo. Udeležite se zborovanja. Posebno pa ne smemo manjkati delegati raznih skupin. Tovariši, načelniki delegacij naj poskrbe, da se zborovanja udeleži čim več srednješolske mladine iz posameznih skupin. Zborovanje prične dne 15. ob 15 uri. Pridite pravočasno. — Srednješolsko Uduženje.

Odbornice društva »Skalnice«

so vabljene k seji, ki bo v nedeljo, dne 17. avg. ob 4.30 pop. v društvenih prostorih, ulica Mamelli št. 5. — Predsedništvo.

Knezo-nadškofijsko deško semenišče.

V deškem semenišču v Gorici, Via Dreossi 18 se bodeta odprla s prihodnjim šolskim letom 1924-25 poleg I. že obstoječega razreda (odgovarjajočega IV. razredu ljudske šole) še II. razred pripravljavnice (odgovarjajoč V. razredu ljudske šole) ter I. gimnazijski razred.

V zavod se bodo sprejemali ne samo učenci, ki bodo obiskovali gori navedene razrede, ampak tudi dijaki drugih gimnazijskih razredov, ako se čutijo poklicane za

duhovski stan in imajo za to potrebne zmožnosti.

Šolsko leto prične dne 1. oktobra za diake pripravljavnice, in dne 16. oktobra za gimnazijce. Prošnje za vstopem se morajo vložiti pri kn. nadškofijskem ordinariatu v Gorici do 31. avgusta t. l. — Prošnjam, ki so koleka proste, so morajo priložiti naslednja spričevala: 1. krstni list; 2. spričevalo dušnega pastirja o dobrem versko-nravnem življenju s pripombo, da daje upanje za duhovski poklic; 3. zdravniško spričevalo, da je prosilec zdrave telesne konstitucije ter prost podedovanih bolezni in hibi; 4. spričevalo o cepljenih kozah; 5. spričevalo o dovršenih šolah in izpiti. Dijaki, ki hočejo vstopiti v I. gimnazijski razred, morajo dokazati, da so prestali predpisano izkušnjo za vstopem v gimnazijo, in da niso prekorčili 12. leta starosti; 6. dokazilo o italijanskem državljanstvu in pristojnosti prošilca h goriški ali tržaško-koperski škofiji. Dečki morajo biti zakonskih starišev in ne od-slovljenih iz drugih zavodov. Mesečno vplačilo znaša za celo šolsko leto 1800 lir, ki se ima plačati v 3 obrokih po 600 lir vnaprej. — Ako gojenec izostane manj kakor en mesec, se mu ne odbije plačana mesečina, ter vsak pričetni mesec velja za celega. Vrh tega mora vsak gojenec v začetku vsakega šolskega leta plačati 10 lir za semeniško knjižnico in položiti primeren predmet za svoje lastne potrebščine. Gojencem je prepovedano hraniti lastni denar; kako in kdaj se ima izročiti denar rabiti, določi vodstvo, ki bo dalo o tem obračun gojenčevi družini. Gojenci, ki ne plačujejo redno svojih prispevkov, se bodo poslali domov, dokler ne poravnajo vseh zastankov.

Za letnih 1800 lir dobi gojenec tekom šolskega leta šolski poduk, prosto hrano in stanovanje, kakor tudi čiščenje perila. Vse drugo n. pr. nabavo knjig in šolskih potrebščin, zdravila, izredne zdravniške obiske, posredniški poduk, šolnino za šole zunaj semenišča itd. morajo stariši ali skrbniki gojencev plačati. Vodstvo.

Telovadni odsek »Prosvetne zveze«

v Gorici se pripravlja na svoj »Zvezni« nastop, ki se bo vršil dne 7. septembra v Mirnu. Na programu je telma, ki se bo vršila že v jutranjih urah ter popoldanski nastop članov in članic ter naraščaja, orodna telovadba, skupine in razni realni pohodi. Naši telovadci so že v Batujah pokazali svoje zmožnosti; upamo da bodo v Mirnu še popolnejše izvajali vse vaj, zato že danes opozarjamo občinstvo in mu priporočamo da obišče 7. septembra Miren sebi v zabavo in naši neutrudljivi mladini v veselje.

Gospodinjski tečaj,

katerega je priredila Prosvetna zveza, se jutri zaključí. Ne moremo iti preko te silno potrebne in krasno izpadle prireditve, ne da bi iskreno čestitali Prosvetni zvezi, pridnim de-

Cerovškov gospod

Življenje Valentina Staniča

(Spisal: Joža Lovrenčič)

(Dalje.)

Tako sta gospoda govorila, postala vsako toliko časa in razmotrivajoč in rešujoč vprašanja, ki so visela v zraku, prišla do Škalabona, kjer sta se poslovila.

Gospod Valentin je proti domu razmišljal pogovor.

»Novi časi so prišli in z novimi časi vzraste novi rod. Drugi časi, druge zahteve. Če ostane ljudstvo zdravo kot je bilo in pridruži svojemu zdravju še znanje in se zave, da je le pridnost in delo sila, potem bo dobro. Iz roda v rod bo šla moč in zaveza: Kar imamo je naše in božje. Da vzgojim tak rod, si bom prizadeval v čast božjo in v prid ljudstva, ki mi bo hvaležno do tretjega kolena in se me bo še v četrtem in petem spo-

minjalo. V četrtem in petem? Bog ve, kaj bo tedaj! Vsakih sto let, pravijo, se godijo velike stvari. Da bi le dobro bilo! Bog, ki vodi usodo posameznika in celih rodov, vodi mojega tudi v četrtem in petem kolenu! Naj zvest tebi in sebi živi kakor so ga učili očetov očetje. In če pridejo nadloge nadenj, ne pripusti, da bi obupal in grešil nad Tabo in seboj samim. V težkih časih mu podvoji moč, v dobrih ga pa obvaruj mehkuznosti in razprtije, ki kopljeta grob!«

Tako je premišljal gospod in ko se je njegovo premišljevanje prelilo v molitev, je že stopil iz z. zadnjega klanca na ročinjsko polje in z desne in leve so se mu odkrivali ljudje in ga pozdravljali. Otroci pa so pritekali k njemu, mu poljubljali roko in ga izpraševali:

»Gospod, kdaj bo pa spet šola?«

»Kmalu, kmalu, ljubčki! Vsak dan jo bomo imeli, če boste pridni.«

»Bomo, bomo, gospod!«

»Bukve bom naročil iz Ljubljane, potem pa začnemo še drugače, kakor dosihmal!«

»Joj, to bo lepo!«

»Lepo bo, ko boste znali brati in pisati in še računati. Pa drugih stvari vas bom tudi učil. In še igral se bom z vami po učenju, če boste res pridni.«

»Bomo, res bomo, gospod!«

In prišli so z gospodom do farovža in jih je poklical v vežo.

Nani, bring Aepfel und Birnen!« je zaklical v kuhinjo postrežnici, ki jo je bil dobil iz Salcburga, in medtem ugotavljal otroke, ki niso vedeli, kaj jih čaka: Ti si Klenjakov, ti Grebenjakov, ti Strgarjeva, ti Gocerjev, ti Lebanova, ti Robidnikov, ti Vanzetova, ti pa si Marjana Durjavova, ti Kafolov, ti Testenova, ti Čoljev in ti, no ti si pa Lolčev! Ali vas ne poznam že? No vidite! Pa tudi druge že poznam, kar naj pridejo drugi z vami in naj se me ne bojijo. Saj imam vse pridne otroke rad!«

Otroci so se smejali in dobro jim je delo, da je gospod tako domač z njimi, a ko je nepričakovano prinesla kuharica jerbas in so ugledali jabolka in hruške, ki jih doma že niso več imeli, so jim oči kar zažarele.

»Tako, sedaj pa dobite vsak nekaj!«

In gospod je delil in bil vesel veselja otrok, ki jim ga je pripravil.

»Vse razdaste, gospod!« je rekla kuharica, ko so otroci odšli.

»Bo Bog pa še dal, saj jesen ni več daleč,« je odgovoril gospod in šel v sobo, kjer je sedel za mizo in pisal pismo korarju Jožefu Wallandu v Ljubljano s prošnjo, naj mu preskrbi za šolarje knjižic, kolikor more.

Preden je dobil knjige, je že pritekel otroke nase. Škoda se mu je zdelo lepih poletnih dni, vporabiti in izrabiti jih je hotel in zato jih je dal o popoldnevih, če niso imeli domači dela, kjer bi lahko pomagali, sklicati in ko so bili zbrani, je rekel:

kletom in vzornim predavateljem. V kratkem času so si prisvojile toliko potrebnega znanja, da so lahko hvaležne staršem in prirediteljem. Pri tečaju so sodelovale prvovrstne moči iz gospodinjstva, osem strokovno izobraženih oseb in izvrstni predavatelji. Naša dekleta in naše ljudstvo sploh bo tem vzornim, požrtvovalnim delavcem trajno hvaležno. Želimo si vsako leto takega tečaja in čestitamo vsem! Dekleta, sedaj pa le domov z zavestjo, da ste dolžne svoje znanje deliti s tovarišicami!

Gospodinjski tečaj v zavodu šolskih sester v Tomaju (Tomadio).

Dne 9. sept. t. l. se odpravi v zavodu šolskih sester v Tomaju petmesečni gospodinj-ski tečaj, v katerega se sprejemajo mladenke po dovršenem 16. letu. Mesečina znaša 150 L, vpisnina za cel tečaj 50 lir. Natančnejša pojasnila daje vodstvo zavoda, ako se pismu priloži znamka. Prošnje se vlagajo do 28. avgusta.

Strašna vremenska nesreča v Sloveniji.

Velikanska nesreča je zadela v noči 8. avgusta pokrajino med Polhovim Gradcem in Šofjo Loko. Začelo je zvečer okoli 8. ure čisto mirno deževati, toda nenadoma je začelo tako liti kot bi se bil utrgal oblak. Škoda ki jo je to neurje povzročilo je ogromna. Odigrali so se zelo tragični prizori. Voda je kratkoma poplavlila vso pokrajino in napravila s tem po poljih velikansko škodo. Če le vrtove je voda kratkoma odnesla. Strojarno g. Riharja v Polhovem Gradcu je gladko odnesla, tako da ni sledu več, kje je stala hiša. Žago in jez g. Božnarja je popolnoma uničila, škoda, ki jo je s tem napravila, gre v milijone. Tudi v Polhovem Gradcu je voda odnesla nekemu posestniku hišo in hlev z vso živino. Hlapec je utonil. Toda ni samo ta človeška žrtev ki jo je zahtevala nesreča. Tako sta utonila tudi neki delavec in še neko dekle. Iste, če ne še hujše nesreče, je poplava povzročila tudi v Ločnicah in drugih krajih Gorenjske. V Ločnicah je voda vdrla v hiše, odnesla strehe, hleve, skednje. Rusu Aleksejevu je voda odnesla ženo in enega otroka. Na Sori so razrušeni vsi mostovi struge rek in potokov so se povečale. Ravno tako je tudi zadela nevihta Puštal in celo ločniško dolino ter povzročila ogromno škodo in zahtevala precej človeških žrtev. Na kraj nesreče je prišel kralj in si gledal škodo ki jo je povzročila poplava.

Po zadnjih vesteh se ceni škoda 20 do 25 milijonov dinarjev. Neurje je zahtevalo 19 človeških žrtev.

Dijaški zavod »Alojzijevišče« v Gorici.

Vodstvo Alojzijevišča obvešča javnost, da bo v prihodnjem šolskem letu na novo sprejelo proti plačilu:

1. dijak, ki želijo obiskovati goriške srednje šole in
2. učence, ki so z dobrim uspehom dovršili IV. razred ljudske šole in se hočejo pripraviti za sprejem v I. razred kake tukajšnje srednje šole (gimnazije, realke, učiteljske) ali dopolnilne šole, ki velja kot pripravnica za trgovsko šolo.

Prošnji za sprejem v zavod naj priložijo sledeče listine:

1. Krstni list (pravilno kolkovan),
2. zadnje šolsko spričevalo,
3. spričevalo duhovnega pastirja o нравnem obnašanju prosilca.

Prošnje z navedenimi prilogami naj se pošljejo najkasneje do 31. avgusta t. l. na naslov:

Vodstvo Alojzijevišča, Gorica, Via Ponte Isonzo 3—9.

Gojenci preteklega šolskega leta naj vložijo le prošnjo brez prilog.

Vodstvo Alojzijevišča.

Na slabi poti.

V nedeljski številki »Giornale d'Italia«, je priobčil neki Armando Zanetti članek pod naslovom »Gorizia e gli slavi«. Zanetti bi hotel biti branitelj in prijatelj Slovanov v Italiji. Med drugim nas hoče braniti tudi z nasvetom, na ne more nihče zahtevati, da bi se mi pustili požreti že v 5 ali 15 letih. Čas mora polagoma dovršiti svoje delo. Italijanski občinski tajnik, ki zna par besedic slovenski, uradniki in vojaki bi lahko zelo požurili asimilacijo z dobrohotnostjo in uljudnim postopanjem nasproti našemu ljudstvu. Odločno nastopa proti ostremu in preočitemu raznarodovanju krajevnih oblastev; brani z ozirom na globoko versko prepričanje slovenskega ljudstva častljivo goriško nadškofijo; obsoja uničenje samostojne goriške dežele in trdi, da se mora goriško samostojno pokrajino na novo ustanoviti.

Mi povemo »prijatelju« Zanettiju samo tole: Napraviti mora še zelo velik korak, če hoče biti naš prijatelj in civiliziran Evropejec ki je pravičen nasproti vsakemu narodu. Postaviti se mora na stališče popolne narodne enakopravnosti. Priti mora do prepričanja, da je raznarodovanje slovenske in nemške narodne manjšine v Italiji nemogoče, ker jih upošteva ves kulturni svet za veje prvovrstnih kulturnih narodov. Ko pridejo Italijani, ki hočejo biti naši »prijatelji« in »branjenci« ter državna oblastva do tega prepričanja, bo vprašanje narodnih manjšin v Italiji samo po sebi rešeno. Kdaj nas bodo razumeli ti dobri naši »prijatelji in branitelji«? Kdaj nas bodo razumeli državni oblastniki? Mi se časa ne bomo, ker se preveč zavedamo bogastva in neumrjčnosti svoje narodne duše.

Na starih, a škodljivih poteh.

Na Tirolskem se je hotel odpočiti nekdanji ministerski predsednik Salandra. Popolnoma v tihoti in v miru pa ni mogel preživljati svojega dopusta, ker mu je prosvetni minister Casati naročil, da naj mimogrede prouči tudi šolsko vprašanje in še

posebno vprašanje šolskih vrtcev med tirolskimi Nemci. »Giornale d'Italia« poroča, da je Salandra razpravljal o otroških vrtcih z vojvodinjo Aosta. Isti list priporoča nadalje, da bi prosvetno ministerstvo odredilo, da mora biti v otroških vrtcih učni jezik izključno le italijanski. Če se to res zgodi, bi stavili mi na prosvetnega ministra samo eno vprašanje: ali bi ne bilo bolj pametno in koristno, da bi se odredilo da se morajo poučevati slovenski in nemški otroci izključno le v italijanskem učnem jeziku!? In vendar bo bilo srce slovenske in nemške matere še skozi stoletja.

Tatvina.

V Zaloščah št. 55 pri Dornbergu so neznani tatovi vdrli v hišo krojača Rudolfa Harej ter odnesli raznovrstno moško obleko ter 1 skoraj novo črno lakirano dvokolo »Torpedo« št. 10068 v skupni vrednosti 3000 Lir. Kdor bi izsledil tatove, dobi 200 Lir nagrade.

Prosvetna zveza.

Bloke in okrožnice za zadrugo »Naš dom« pošljemo ta teden poverjenikom. Začnite takoj z nabiranjem in tekom dveh mesecev vrnite bloke tajništvu! Na delo!

Opozarjamo že sedaj telovadne odseke na javni nastop, ki se bo vršil dne 7. septembra v Mirnu. Naj pridno in vestno vadijo predpisane vaje!

Dopisnikom »Našega Čolnič« javljamo, da naj pošljejo dopise najkasneje do 20ega avgusta!

Pri vsaki veselici, zabavi in slovesnosti zbirajte prispevke za »Naš dom«!

Društva! Skličite takoj občne zbornice in javite odbor, tajništvu Prosvetne zveze! Isto velja za okrožja!

Slike telovadnega nastopa v Batujah so na razpolago pri Upravi »Čolnič«, Riva Piazzutta.

Dekliškim krožkom! V nedeljo, dne 17. t. m. bo v Logu pri Vipavi sestanek dekliških krožkov. Ob 8h sv. maša in sv. obhajilo, nato skupščina, popoldne pa v Vrhopolju ob 4h zabavni večer. Uljudno vabimo vse krožke, naj se te slavnosti udeležijo polnoštevilno, ali vsaj po zastopstvu. Bog živi!

Kaj je novega na deželi?

Solkani.

(Praznik sv. Roka.)

Po dolgem času smo prišli enkrat do lastne cerkve sv. Roka na Gorišču. Prenovil jo je jako spretno z nekoliko spremembami podjetnik Mattioli; preskrbel ji je obenem marmornat oltar z nekdanjega starega pokopališča v Gorici in dva zvona. V koliko je cerkev prenovljena, bo uvidel vsak sam, kdor se spominja stavbe izpred vojne. V umetniškem oziru je zelo popolna, na svetlobi je sedaj mnogo pridobila. Na praznik D. M., 15. t. m., bo blagoslovljena, v nedeljo, 17. t. m. se pa obnovita starodavna procesija in shod sv. Roka. Ob 8.30 procesija iz dosedanje kapelice, ob 9 slovesna sv. maša, govori p. Klančnik, poje domači zbor izključno skladbe našega vrlega Vinkota. Potrudite se torej vsi v naš stari Solkan.

Vrtobja.

Pretekli petek, 8. t. m., je minilo 30 let, odkar slušbuje pri nas (razen vojnih let) v splošno zadovoljnost g. nadučitelj Ivan Zorn. Prišel je iz Sv. Križa na Vipavskem. Želeli smo si ga v svojo sredo zato, ker smo slišali, da je izvrsten učitelj, izboren glasbenik in pevovodja. In da je bilo vse to res, smo se kmalu sami prepričali. Z vso vsmo in natančnostjo se je po-

vsej okolici. Prvi tuk, njegov nastop kot pevovodja je bil v Dol. Vrtobji v »Gradu« pri veselici, katero je bila priredila »Slovenska Čitalnica« leta 1895. Pozneje je pa nastopal kot pevovodja pri društvu »Napredek« v Gor. Vrtobji. Pa tudi na drugih odrih v bližnji okolici se je večkrat pokazal ter žel zaslužen priznanje. Posebno veselje je gojil za pouk cerkvenega petja. Pri slovesni službi božji in pri običajnih slovesnih cerkvenih sprevedih se je njegov zbor vedno odlikoval. Šolske maše, pri katerih so otroci peli, so bile nekaj vzvišenega. Sploh je deloval naš dični g. nadučitelj povsod, kjer je bilo treba povzdigniti čast, korist in dobrobit našega ljudstva. Zato mu vsi hvaležni iz dna srca kličemo: Bog ga živi še mnoga leta med nami.

Hvaležni učenec.

Štanjel.

Dne 17. t. m. priredi pri nas »Godbeni krožek« iz Gorice v gradu lepo slavlje. Razun godbenih točk sta na vsporedu tudi dve gledališki predstavi. Vprizorita se znani šalivi igrokaz »Mali Parižan« in veleburka »Pretkani komik«. Začetek po večernicah. Pridite obiskat naše vrle in delavne goriške mladeniče!

Komen.

Na praznik dne 15. avgusta po oberšljansi procesiji priredi »Goriški godbeni krožek« veselico z naslednjim vspreedom: 1. »Mali Parižan«, svetovnoznan igra. 2. Trije šalivi kupleti, poje in predstavlja Franc Bratuž iz Gorice. 3. Srečolov z različnimi darili, kakor ura, brivske britve, predmeti za kuhinjo, jestvine, pijače itd. Pri popoldanski procesiji bo »sviral« Goriški godbeni krožek. Kdor želi videti nekaj res zabavnega in poučljivega, naj poseti to dobrodelno prireditev.

Avče.

Letošnja Snežnica je bila nekaj izrednega. Praznovali smo jo dopoldne s slovesno mašo, slavnostno propovedjo in krasno procesijo, pri kateri je lepo sviral polnoštevilni godbeni krožek iz Gorice pod vodstvom gosp. Petroviča.

Popoldne je obiskala našo vas nešteta množica, da prisostvuje slavnostni prireditvi prosvetnega društva iz Avč. Videli smo udeležence iz Loma, Sv. Lucije, Kanala, Marijinega Celja in celo iz Gorice.

Lepo pripravljen obsežen prostor je bil do zadnjega napolnjen. Rado vedno smo čakali, kdaj se odpre zastor. Kot prvi je nastopil Godbeni krožek, ki nas je presenetil z vzorno disciplino in krasnim izvajanjem. Simfonijo so morali mladi godbeniki ponavljati. Pevski zbor iz Loma je občutno prednašal Vodopivčeyo »Ves dan je pri oknu« in žel popolno priznanje. Začela se je igra »Bele vrtnice«. Odkrito rečeno: bali smo se, kako bodo igralci rešili težke vloge. Presenečeni smo obstali! Zdelo se nam je, kot bi nastopali mestni igralci. Alma, Leon, Hilda, Debeljak — skratka vsi od prvega do zadnjega neprekošljivi. Zaslužijo, da jih povabi kak večji oder na gostovanje. Zvečer se je razvila neprisliljena zabava s kupleti, nagovori, pozdravi, petjem in godbo. Odposlanec Prosvetne zveze je navdušil navzoče. Vsi smo se razšli z zavestjo, da je bil ta dan triumf, kulturnega dela naših društev ob Soči.

Tolmin.

Priprave za veliko razstavo obsoških izdelkov so v polnem teku. Lovski oddelek obeta biti najzanimivejši. Razstava se odpravi 17. t. m. in traja do 24. t. m. — Tolmin in okolica sta zadnji čas polna izletnikov ki si krepčajo svoje živce v zdravem gorskem zraku. — Že prvi javni ples in-

validov dne 10. t. m. je pokazal, da ples ne vzgaja, ampak posurovlja ljudstvo. Tako smo ta vrčer opazili borbo odličnih oseb, s katero bo imela sodnija opravilo. Ali bi ne bilo bolje, da bi napravili dvorano v Tolminu, da bi se kulturno tekmovalo.

Iz Rihemberka.

Za koncert »Pevskega in glasbenega društva« iz Gorice, ki se bo vršil v Rihembergu v nedeljo, dne 17. avgusta ob 3.30 pop., objavljamo vzpored: 1. Leoncavallo: I pagliacci. Solo. — 2. Bartl: Oj planine. Mešani zbor. — 3. a) Adamič: Franica, b) Jenko: Vabilo. Moški zbor. — 4. a) Vodopivec: Ujetega ptica tožba, b) Ptici, c) Prstan. Mešani zbor. — 5. a) Prochazka: Zvezde žarijo, b) Lajovic: Svetla noč, c) Dev: Vzdihi, d) Dev: Mak. Tenor solo s spremljanjem klavirja. 6. Lajovic: Ples kralja Matjaža. Mešani zbor. — 7. Mokranjac: VIII. rukovet. Mešani zbor. — 8. Sattner: O nevliti. Mešani zbor. Koncertni vodja je g. Emil Komel. Tenor solo poje g. Ciril Bratuž, operni pevec, na klavirju spremlja gosp. Alojzij Bratuž iz Gorice.

Kojsko.

Prejeli smo naslednji dopis, ki ga, v kolikor se tiče občinskih zadev sicer priobčujemo, toda ne da bi hoteli s tem zavzeti stališče za ali proti. Če dobimo od kakšnega dopisnika dopis, ki bo zastopal nasprotno stališče, ga bomo tudi priobčili.

Dne 7. t. m. sta šla na planine Kumar Štefan in njegov sin Jožef in sicer, da očistita grmovje in robido, ki je zarastla za časa vojne. Opoldne, ko sta bila pri kosilu sta vžgala grmovje, kjer je bilo poraščeno z robido, a naenkrat počí — in že je bil smrtno ranjen oče Kumar Štefan. Takoj so pohiteli domov po voz in ga pripeljali težko ranjenega na dom. Proti večeru okrog 5.30 ure je pa izdihnil svojo dušo, previden s sv. zakramenti, v starosti 66 let. Bodi mu lahka zemlja!

Pri občinski seji, ki je bila 2. t. m., je bila med drugimi točkami dnevnega reda tudi točka: premestitev občinske pisarne iz Kojškega v Šmartno. Ker opozicija Kojščanov ni imela večine, je razumljivo, da je bil predlog sprejet. Vprašamo g. župana Obljubeka, iz kakšnih vzrokov, se mora preložit pisarna iz Kojškega v Šmartno? Mogoče, ker tukaj nima svojih pristašev. Tolmačiti si koraka ne moremo drugače, kakor da gre tukaj v prvi vrsti za maščevanje nad Kojškom in da ima uradništvo večjo komoditeto ker v Šmartno ima bližje nego v Kojško.

Zanimivo je, da premeščajo pisarno, ko na dan seje še prostorov niso imeli in naslednjega dne tudi ne. Ali so že dobili do danes prostore, nam ni znano. Po našem mnenju bi morala ostati občinska pisarna v Kojškem, kjer lahko vsak davkoplačevalec opravi vse svoje opravke. Tu smo imeli dosedaj občinski urad in pošto. Nadalje finančni tehnični urad za vojno odškodnino, kjer je 6 inženirjev. Potem obnovitveni urad, (cantiere di Quisca), ki sicer služi samo za obnovo javnih poslopij. Razven tega je pri nas ambulanca bolniške blagajne, užitinski urad in urad za pobiranje davkov. Iz vsega tega je razvidno, da je Kojško bolj centrum, kakor vse ostale davčne občine županstva Kojško. Misli se tudi na razdelitev županstva. Merodajna civilna oblastva kakor tudi vojaška oblast naj, predno odobrijo ta sklep, dobro preštudirajo, ali je umestno razdeliti županstvo, ko se hoče vendar danes ustvariti čim večja županstva. G. Oblubek in njegovi pristaši naj raje posvetijo svoje delovanje za zboljšanje naših cest, ki le nosijo ime, da so ceste, v resnici so pa pravi potoki. Kje leži

vzrok, da so ceste v takem stanju? Ali mogoče pri davkoplačevalcih! Ne verujemo, ker ako ne plačaš do dneva roka imaš takoj že globo na grbi. Ubogi kmet samo plačaj in plačaj, da bi se pa njemu šlo na roko, zato ni časa. Bolj potrebno je seveda, da se naši obč. svetovalci, razen par njih, ukvarjajo z vprašanjem, kako premestiti pisarno in razdeliti občino. Da bi pa pomislili, kako morajo naši kmetje trpet z živino: ker nimajo dobrih cest, to jim ne pade v glavo. Ako si vozil pred enim letom, lahko voziš tudi danes in bodeš lahko tudi še naprej vozil. Saj ti kmet si navajen trpeti od ranega jutra do poznega večera. Poznamote le ko pridejo volitve in ko je čas za plačati davke. Pomnite dobro: kakor vi ne poznate danes nas, tako bo prišel dan, ko tudi mi vas ne bomo poznali.

Kmetska in delavska gospodarska zadruga na Idriji pri Bači

vabi svoje cenjene člane na

III. redni občni zbor,

ki se bo vršil v zadruginih prostorih na Idriji pri Bači v nedeljo, dne 31. avgusta t. l. ob 2. uri popoldne.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika II. red. obč. zbora.
2. Poročilo nadzorstva za leto 1923.
3. Poročilo načelstva o poslovanju zadruge v l. 1923. in o rač. zaključku za leto 1923.
4. Določitev uporabe čistega dobička.
5. Sklepanje o zidanju kleti za petrolej.
6. Razprava o predlogih v smislu 14. paragrafa, odstavka h, zadruginih pravil.
7. Slučajnosti.

Ako bi ne bil občni zbor ob določen uri sklepčen, se bo vršil, v smislu § 16 zadruginih pravil ob 2.30 popoldne istega dne na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal brezpogojno.

Na Idriji pri Bači, dne 14. avgusta 1924.

ODBOR.

„Ljudska posojilnica“ v Dornbergu vpisana zadruga z neomejen. jamstvom

vpisana zadruga z neomejenim jamstvom naznanja, da se bo vršil

redni občni zbor

dne 24. avgusta 1924 ob 10. uri popoldne, v dvorani posojilnice, s sledečim dnevnim redom: 1. Revizijsko poročilo. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Potrditev računskega zaključka za leto 1923. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. — Ako bi se občnega zbora ne vdeležilo zadostno število članov, se bo vršil pol ure kasneje drug občni zbor, ki sklepa pri vsakem številu navzočih. NAČELSTVO.

ENONADSTROPNA HIŠA s teraso, v kateri se nahaja nad 30 let gostilna, je na prodaj po ugodni ceni. Hiša leži v sredini mesta z vhodom iz glavnega trga. Naslov pove uprava lista.

Gostilničarji in razprodajalci vina!

V kleti »Vinarske in gospodarske zadruge« v Dornbergu, dobite vedno 10—11 in pol % pristnega vina »Vipavca - Dornberžana«. — Na izbero in po zmernih cenah!

Fotograf Anton Jerkič posluje na CORSU VERDI 36 (prej Via Giardino).—

Naš zobozdravnik

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in na zobeh, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila

v GORICI - na Travniku 20.

Potrta neizmerne žalosti naznanjava žalostno vest, da je naša ljubljena hčerka in sestra, gospodična

Melita Rojic

danes, dne 11. avg. 1924. ob 5. uri pop., previdena s sv. zakramenti, po kratki in mučni bolezni, v 45. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Zemeljski ostanki ljubljene ranjke se prepeljejo v sredo, dne 13. avgusta 1924. od 8. uri zjutraj iz hiše žalosti Via Contavalle št. 5 v Zalošče pri Dornbergu, kjer položé v lastno grobnico k večnemu počitku.

Prošiva, da se opustijo sožaljni posesti, kakor tudi, da se opusti poklanjanje venčev.

Gorica, dne 11. avgusta 1924.

Edit Rojic. Dr. Aleksij Rafael Rojic, sestra oče

Zahvala.

Za nama izkazana srčna čutila ob priliki smrti in pogreba naše preljubljene hčerke in sestre, gospodične

Melite Rojic

izrekava vsem vrlim Goričanom, Dornberžanom in Zaloščanom najino prav pristrčno zahvalo ter jim kličemo: Bog stotero povrni!

Ljubi pokojnici pa: Večna luč naj ji sveti!

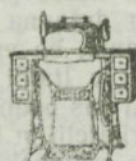
Gorica, 13. avgusta 1924.

Dr. Aleksij Rafael Rojic, oče

Edit Rojic, sestra

KMETIJSKO DRUŠTVO v Vipavi (Vipacco) ima v svoji zalogi izvrstna domača, garantirano pristna vipavska vina, katera oddaja po zmernih cenah. V zalogi so tudi sortirana vina, renski rizling in zelen. Pri odjemih nad 10 hl znaten popust.

Širite „Goriško Stražo“!

Prva slovenska tvrdka JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno)

priporoča svojo trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „MUNDLOS“, dvokoles znamke orig. „KOLUMBIA“, belgijskih pušk ter vse k temu spadajoče predmete.

Brezplačen poduk v umetnem vezenju, šivanju in krpanju. Lastna mehanična delavnica in popravilavnica Piazza Duomo 5 (vogal ulica Rabatta).

ozdravljena

z najnovčjim pasom BROOCK

Mirodilnica in dišavnica

E. Grapulin-Gorica

naspr. ljudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje